

Oppo PM-2 fejhallgató – Mérsékelt luxus

A csúcskategóriájú technológiákat és kiviteli minőséget felvonultató PM-1 kisebb testvére nagyjából 25%-al kevesebb áron gyakorlatilag ugyanazt a műszaki tartalmat kínálja, vagyis a speciális hétrétegű sík membránt, a FEM optimalizált mágneseseket és a dupla oldalas spirális hangtekerceket, melyeknek a drágább modell valójában a kiváló hangminőségét köszönheti.

Esetében így mindössze a kivitel terén kell kompromisszumot kötni a híres nagy testvérhez képest, ami többek között a valódi bőrpárnákról, a fejpánt valódi bőrborításáról és az elegáns fa tartódobozról való lemondást jelenti az árkülönbözetért cserébe. A magas érzékenységet (102 dB) átlagos tömeggel (385 g kábel nélkül) és kis impedanciával (32 Ohm) párosító PM-2 testvéréhez hasonlóan talán még hordozható fülesnek is ideális lehet, (bár nem ez a fő célterülete) főleg manapság, amikor sokan méretecs fülesekkel a fejükön sétálnak az utcán, egyáltalán nem rejtve, hogy zenét hallgatnak, sőt, igényes darab esetén még büszkén meg is mutatják azt. (Erre a szerepre a gyártó valójában a legújabb PM-3 típust szánja.)

A planar mágneses fejhallgató névre hallgató nyitott cirkumaurális rendszerű PM-2 kulcseleme kétségkívül a nagyon vékony és könnyű síkmembrános „hangszóró”, melynek a teljes felülete azonos szimmetrikus push-pull meghajtást kap. A neodímium mágnes rendszert és a vezető mintázatot egyaránt a maximális érzékenység és pontosság eléréséhez optimalizálták. A membrán stabil és lineáris vibrációkat generál, ezzel biztosítva a fázis koherenciát, a nagy felbontást és az alacsony torzítást. A fejhallgató egyedülálló módon kétoldalas membránnal készül, ami révén kétszer annyi vezető lehet a mágneses mezőben és emellett a vezető hosszának 100%-a kihasználásra kerül, ami jelentősen javítja a hatékonyságot. A vezetők lapos mintázata hozzájárul az induktivitáshoz kapcsolódó intermodulációs torzítás csökkentéséhez, és a füles tisztán Ohmos impedanciája révén a hangminőség nem függ a fejhallgató erősítő kimeneti impedanciájától. (Ettől függetlenül azért mindenképpen igényes típust érdemes használni hozzá.)

Ugyan a PM-1 puha valódi bőr párnáit az ugyanúgy alumínium „vázszerkezettel” készülő PM-2 esetében kiváló minőségű szintetikus bőrre cserélték, a „tömésük” viszont szintén a drágább modellnél alkalmazott természetes latex, ami sokkal igényesebb és hosszabb élettartamú, mint a legtöbb gyártó által használt kémiaailag formált szivacs. A latex ráadásként hipoallergén és jól viseli a nedvességet is, amely tulajdonsága különösen jól jöhet, ha például valaki az utcán hallgatja a fejhallgatót és elkapja egy eső vagy nyáron, amikor az ember óhatatlanul izzadni kezd a füleit körbeölelő műbőrpárnák alatt. A füles fejpántja a költséghatékonyság jegyében a valódi helyett szintén műbőrből készült. A finom anyagú tartóban és selyem zsákocskában érkező PM-2-höz kétféle eltávolítható OFC kábelt is mellékelnek természetesen egyaránt aranyozott dugókkal. Az egyik egy 6,3 mm-es jack dugóval szerelt 3 m hosszú vezeték az asztali komponensekhez, a másik pedig egy 3,5 mm-es jack dugós 1 m hosszú a különféle hordozható eszközökhöz.

Technológiája révén a PM-2 hangzásvilága sokkal inkább a sztatikus típusokéhoz áll közelebb, mint a dinamikusakéhoz, hozzáteve, hogy basszusban viszont sokkal jobban teljesít náluk, így a karaktere bizonyos szempontból a két világ szerencsés ötvözetének mondható. Legfőbb erőnei közé a tisztaság, a transzparencia, a pontosság, a semlegesség és az eszköztelenség tartozik, utóbbi révén úgy tűnik, szinte csak keresztülengedi magán a zenét, ami a megszólalását nagyon természetessé teszi. Kifejezetten direkt kapcsolatot teremt a zene és a hallgató között, így mindenféle zenén kitüntetett helyen érzem magam, mint a moziban annak a sornak a közepén, ahonnan a szemem éppen be tudja fogni a vásznat. Az éppen szóló hangszerek és az énekesek mindig a középpontban vannak, valóságos reflektorfényként áramlik rájuk a figyelem, éppen ezért a legfinomabb rezdüléseik sem maradnak rejtve.

A részleteket és az apró információkat a füles óriási bőségben adagolja, mégsem válik fárasztóvá, mivel egyáltalán nem tűnik túlságosan precíznek, hanem a sok-sok részlet a maga természetességében, fesztelen módon van jelen a hangjában. A megszólalást pontosan ez a végtelen könnyedség és az oldott hangulat teszi óriási élménnyé, főleg, hogy minden egyes pillanatban azt érezni, hogy a főszerep egyértelműen a zenéé. A csúcstechnika szinte eltünteti magát a zene útjából, így amikor például jazz muzsika szól, akkor csak felszabadult, levegős klarinét, cizellált dobseprő és cinek, játékosan csengő vibrafon és friss, energikus dobok vannak. A mélyek dinamikusak és kellően erőteljesek, a testességük viszont kissé elmarad a jó dinamikus típusokétól, de a többi paraméterhez hasonlóan természetesen nagyban függnek a fejhallgató erősítő karakterétől is, akár csak a hangsugárzók hangja az erősítőkétől. Az Oppo PM-2 jellegét tekintve a testesebb hangú és a csöves fejhallgató erősítők passzolnak inkább hozzá, mivel segítenek az alapvetően sztatikus hangvételi fülesnek testesebbé és energikusabbá válni.

Klasszikus zenéken a vonóskarok hol lágyan hullámzó, hol frissen hömpölygő szólamai nyugóznak le, a sok apró hangocskát komplett egészévé áll össze, de a magas fokú integritás mellett az individuum szerepe is komoly marad. A füles a többi akusztikus műfajhoz hasonlóan szintén jókora méretű színpadot épít fel, melyen pontosan és levegősen helyezi el a zenekar

tagjait. Kiemelkedő analitikája és precízsége ellenére a hangzása elsősorban kellemes és természetes, a csúcstechnika ismét diszkrétan a háttérbe vonul, hogy a főszerep a muzsikáé legyen.

Különféle pop és rock műfajokon is a lemez/fájl gyűjtemény újra felfedezésének esete áll fenn, hiszen szinte mindegyik számban találok valami olyan részletet, ami miatt már megérte újra meghallgatni. A szuper analitika fájdalmas velejárájaként persze nem annyira tetsző részletek is napvilágra kerülnek, mint például a kásás dobok egyes '80-as évekbeli lemezeimen, de a füles becsületére legyen mondva, azért nem vágja az arcomba a hibákat, bár a negatívum ezüst tálcán tálalva is negatívum marad. A részletek és a finomságok viszont még ezeknél a zenéknél is rabul ejtenek, az igényes elektronikus muzsikákon a maga természetességében különösen gazdag hangszíneket szolgáltató meg, a hangzása pedig mindvégig kiegyensúlyozott és játékosan könnyed. Az erős basszust és a terhelést épeszű határok között nagyon jól bírja, egyedül a Shirley Horn felvétel mélyeinek sikerült némi zavaró mellékzöngét elővarázsolni belőle.

Meglepő módon, noha általában a kifinomult és drága eszközök mindenféle hibát kihozhatnak, így sokszor nem túl hálás dolog az olcsóbb készülékekkel való használatuk, a PM-2 egészen jól szolgált youtube videókkal és a telefonom lévő tömörített anyagokkal is, szóval efféle célokra is jól lehet alkalmazni, nem lesz öncélú villogás, ha például az utcán a telefonunkról hallgatunk zenét vele.

Az Oppo PM-2 legfőbb pozitívumainak lajstromában nem véletlenül olyan jellemzők állnak az első helyeken, mint például a tisztaság, semlegesség, analitika és a pontosság. Mindezek mellett a füles dinamika és basszus terén is korrekt eredményt ér el, ezért összességében egy kellően testes jóféle sztatikus jellegű modellként lehetne aposztrofálni. A nálunk sajnos (kissé) riasztó árban természetesen a különösen igényes kivitel is benne van, hiszen, még ha itt-ott egyszerűbb elemeket is alkalmaz, mint a PM-1, azért így is egy vérbeli felsőkategóriás prémium darab, amit egyaránt nagyon jó érzés birtokolni, kézbe venni, a fejünkre húzni és főleg hallgatni.

Oppo PM-2

Frekvencia átvitel: 10 Hz- 50 kHz

Névleges impedancia: 32 Ohm

Érzékenység: 102 dB

Tömeg: 385 g (kábel nélkül)

Ár: 329.000,- Ft